

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Vt in fœno, ita & in homine metendo, nulli parcendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

524 Cap. XLVIII. Iuuenes mori, nec contra naturam esse,
Ozæ, Achan, irreligiositate, Heli indulgentia mortem promo-
ueant.

C A P V T XLVIII.

*Alia causa, ob quas iuuenes moriuntur saepe ante senes, tum
ex natura, tum è diuina iustitia petita.*

I.

Nimi causa quidam rei rusticæ ignarus ex vrbe in rus
ambulauit, ibi villicum vidit gramina metentem. Vno
ictu variæ herbæ floresque varij cædebantur, & pro-
cumbabant. Nam herbarum aliæ jam adoleuerant; aliæ lacten-
tes quodammodo, & tenellæ erant. Florum nonnulli folia om-
nia explicauerant, alij in suis adhuc folliculis contexti se col-
ligebant. Denique & eminentes, & vix è terra emergentes
plantæ eadem falce secabantur. Quo viso imperitus ille, villi-
cum messorum inculare cœpit, tamquam imprudenter, vno ictu,
& matura pariter, & immatura meteret. Existimabat enim,
herbas nouellas nondum excindendas, donec in parem cum
alijs magnitudinem excreuerent. Plus enim tunc villicus fœni
collecturus videbatur. Villicus accusationem audiens risit, &
vicissim accusatorem de inscitia rei rusticæ accusauit. Quæ enim
falx id discrimen faceret, vt humilioribus parceret herbis, & al-
tiores segregaret? Ita natura exigit, & ars præscribit, vt parua
magnaque germina, nullo discrimine habeantur. Idem facit
mors, quæ sceptrâ ligonibus æquat. Nam omnis caro fœnum, & omnis
gloria eius, quasi flos agri. *Exsiccatum est fœnum, & cecidit flos,
quia spiritus Domini sustinuit in eo. Verè fœnum est populus, exsicca-
tum est fœnum, & cecidit flos.* Vt ergo in fœno omnis generis her-
bæ sunt & flores, sic inter eos qui mortis falce succiduntur, om-
nis generis & ætatis homines esse oportet. Mors à Poëtis, per
antiphrasin Parca vocatur, quia nemini solet parcere. Nulli
itaqua sexui, nulli conditioni aut fortunæ blanditur. Non illam
vires superant, non diuites pecunijs corrumpunt; pueros rapit
& adultos, viros ac feminas; dominos & seruos; diuites & pau-
peres; doctos & indoctos. Qui igitur aliquem mori dolet, ge-
nitum quoque fuisse dolere debet. Natura hæc est, nascimur vt
moriâmur; immò, vt quidam dixit: *Nascentes morimur, finisq; ab
origine*

Isa. 40. 6.

origine pendet. Talis fuit ille, qui ex Naim efferebatur: *Filius unicus matris suæ.* Erat enim juvenis, immò adolescens. Nam ita CHRISTVS dixit: *Adolescens, tibi dico: surge,* Illum CHRISTVS non magis iusserat surgere, quàm priùs mori. Moriebatur enim vt resurgeret, miraculo CHRISTVM illustraturus.

II.

Quin idè quoque obierat adolescens, sicut multi quotidie, vt error illorum tolleretur, qui existimant, idcirco se diuitissimè victuros, quòd iuuenes sint; aut quòd sint chari, aut quòd opulenti. Adolescens ille & juvenis erat, & vnicus vtique charus matrisuæ; quin & opulentus, alioqui non tot habuisset funeris sui comites. Nam *turba ciuitatis multa* funus comitabatur. Itaq; neq; eum matris amor, nec populi fauor, neq; medicorum ars, neque diuitiæ, neque fletus amicorum, neque immatura ætas contra mortem defendit; sed tristis eius casus palàm ostendit, verum esse illud dictum: totidem vitulorum, quot vaccarum, pelles ad forum portari. Mors sine auribus pingitur, non sinit se placari precibus, inexorabilis est. Effossis est oculis, cæco ictu obuia quæque metit. Viscera non habet, vt moueatur. Oslea est & dura, non flectitur. Longis cruribus, assequitur omnes, passus enim ingentes facit. Falcem denique stringit in omnes. Quid igitur? num DEVM arguemus crudelitatis? At DEVS hominem creauit à morte exemptum. *Deus mortem non fecit, nec latatur in perditione vinorum.* Quis ergo mortem fecit? *Per unum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatum mors.* Non ergo Deus accusandus est, sed homo, qui se ipsum morti subiecit, à qua se exemptum sciuerat, si non peccauisset. Nunc ergo *statutum est hominibus semel mori.* Nullus ampliùs eximitur. *Seriùs, aut citiùs metam properamus ad vnã.* Adeò vt etiam, qui, neque actuali, neque originali peccato contracto, prorsus innocentes erant, CHRISTVS Dominus ac Mater eius sanctissima, tamen mortem, tamquam naturæ humanæ, ob Adami peccatum decretam, subierint. Hæc ergo prima moriendi causa. Vixissent homines semper, si numquam peccauissent. CHRISTVS non peccauit, peccati tamen, cum natura nostra assumpsit, pœnalitates.

Sapi. 1. 13

Rom. 5. 12

Hebr. 9. 27.

III.

At, si moriendum est, cur tam iuuenes moriuntur? Qui